Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
PAOLA MENGOZZIJA,
predstavljeni 6. septembra 2011 [1]

Zadeva C -249/10 P

Brosmann Footwear (HK) Ltd,
Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd,
Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd,
Risen Footwear (HK) Co. Ltd
proti

Svetu Evropske unije

„Pritožba — Skupna trgovinska politika — Damping — Členi 2(7), 3(7), 5(4), 9(5) in (6) in 17(3) Uredbe (ES) št. 384/96 — Uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama — Tržnogospodarska obravnava podjetja — Individualna obravnava — Metoda vzorčenja — Sodelovanje industrije Unije“

I – Uvod

1. Družbe Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd in Risen Footwear (HK) Co. Ltd (v nadaljevanju skupaj: družba Brosmann Footwear in drugi) s pritožbo predlagajo razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. marca 2010 v zadevi Brosmann Footwear (HK) in drugi proti Svetu [2] (v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je bila zavrnjena njihova tožba za razglasitev delne ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama [3] (v nadaljevanju: dokončna uredba).

2. Ta zadeva se nanaša na uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti [4], kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 461/2004 [5] z dne 8. marca 2004 (v nadaljevanju: osnovna uredba).

3. V bistvu se s pritožbo predlaga preučitev obsega člena 17 osnovne uredbe, ki Evropski komisiji omogoča, da preiskavo omeji na reprezentativni vzorec izvoznikov ali proizvajalcev iz zadevne tretje države in ne preuči zahtevkov za izračun „individualne stopnje dumpinga“, ki so jih vložila podjetja, ki niso zajeta v vzorcu, so pa v predvidenem roku predložila potrebne informacije, „v primerih, ko je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi posamezne preiskave predstavljale preveliko obremenitev in bi onemogočile, da se preiskava v primernem času zaključi“.

1 — Jezik izvirnika: francoščina.
2 — T -401/06, ZOdl., str. II-671.
3 — UL L 275, str. 1.
4 — UL 1996, L 56, str. 1.
5 — UL L 77, str. 12.

4. V zvezi s tem gre zlasti za to, da se preveri, ali je Splošno sodišče pravilno presodilo, da je Komisija na podlagi člena 17(3) osnovne uredbe tudi pooblaščena, da glede na število zadevnih izvoznikov ali proizvajalcev zavrne preučitev zahtevkov za odobritev tržnogospodarske obravnave (v nadaljevanju: TGO), ki jih ureja člen 2(7)(b) in (c) osnovne uredbe, in zahtevkov za „individualno obravnavo“ (v nadaljevanju: IO) iz člena 9(5) te uredbe, ki so jih vložili izvozniki ali proizvajalci, ki niso bili zajeti v vzorcu.

II – Dejansko stanje in izpodbijana sodba

5. Pritožnice, to so družba Brosmann Footwear in drugi, so družbe s sedežem na Kitajskem, ki proizvajajo in izvažajo obutev.

6. Komisija je na podlagi pritožbe, ki jo je 30. maja 2005 vložila Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (Evropska konfederacija obutvene industrije, v nadaljevanju: CEC), začela protidampinški postopek v zvezi z uvozom nekatere obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama. Obvestilo o začetku tega postopka je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 7. julija 2005[6] (v nadaljevanju: obvestilo o začetku).

7. Glede na veliko število zadevnih strank je bilo v točki 5.1(a) obvestila o začetku postopka v skladu s členom 17 osnovne uredbe predvideno vzorčenje.

8. V točki 5.1(b) obvestila o začetku je bilo navedeno, da morajo proizvajalci izvozniki, ki zahtevajo individualno stopnjo zaradi uporabe členov 17(3) in 9(6) osnovne uredbe, predložiti izpolnjen vprašalnik v roku, določenem v tem obvestilu, to je v 40 dneh od datuma objave tega obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*.

9. V točki 5.1(e) obvestila o začetku z naslovom „Status družbe v tržnem gospodarstvu“ je bilo pojasnjeno, da bo normalna vrednost obutve z zgornjim delom iz usnja, ki jo prodajajo proizvajalci, ki menijo, da delujejo v pogojih v skladu s členom 2(7)(c) osnovne uredbe, določena v skladu s členom 2(7)(b) te uredbe. Proizvajalci, ki nameravajo predložiti zahtevek za TGO, morajo zagotoviti, da bodo zahtevki prispeli na Komisijo v posebnem roku, določenem v točki 6(d) obvestila o začetku, to je v 15 dneh od objave tega obvestila.

10. V skladu s točko 6(d) obvestila o začetku je ta rok veljal tudi za zahtevke za IO, vložene v skladu s členom 9(5) osnovne uredbe.

11. Družba Brosmann Footwear in drugi so s Komisijo navezali stik tako, da so ji v določenem roku predložili informacije, navedene v točki 5.1(a), (i) in (e) obvestila o začetku, da bi se jih vključilo v vzorec proizvajalcev izvoznikov, ki ga je ta institucija nameravala oblikovati na podlagi člena 17 osnovne uredbe, in da bi se jim odobrila TGO, oziroma če jim taka obravnava ne bi bila odobrena, da bi bile upravičene do IO.

12. Komisija je 23. marca 2006 sprejela Uredbo Komisije (ES) št. 553/2006 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama[7] (v nadaljevanju: začasna uredba).

13. Iz uvodne izjave 9 začasne uredbe je razvidno, da je preiskava dampinga in škode zajela obdobje od 1. aprila 2004 do 31. marca 2005 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev podatkov, pomembnih za oceno škode, se je nanašala na obdobje od 1. januarja 2001 do 31. marca 2005.

6 — UL C 166, str. 14.

7 — UL L 98, str. 3.

14. Ob upoštevanju potrebe po določitvi normalne vrednosti za izdelke kitajskih in vietnamskih proizvajalcev izvoznikov, ki jim TGO morda ne bo odobrena, je bil preveritveni obisk z namenom določitve normalne vrednosti na podlagi podatkov iz primerljive države, v tem primeru Federativne republike Brazilije, opravljen v prostorih treh brazilskih družb (uvodna izjava 8 začasne uredbe).

15. Komisija je pri določitvi dampinga uporabila tehniko vzorčenja. Iz uvodne izjave 55 začasne uredbe je razvidno, da je bilo med tistimi proizvajalci izvozniki, ki so izrazili pripravljenost, da bi bili vključeni v vzorec, 154 takih, ki so med preiskavo izvažali v Skupnost. Iz iste uvodne izjave je razvidno, da so bile te družbe na začetku obravnavane kot družbe, ki so sodelovale in so bile pri izbiri vzorca upoštevane.

16. Iz uvodne izjave 57 začasne uredbe je razvidno, da je Komisija na koncu v vzorec vključila trinajst kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki pomenijo več kot 20 % obsega kitajskega izvoza v Skupnost. Iz uvodnih izjav od 67 do 69 začasne uredbe izhaja, da je Komisija zavrnila vse zahtevke za odobritev TGO teh proizvajalcev izvoznikov. Iz uvodnih izjav od 91 do 94 začasne uredbe izhaja, da so bili zavrnjeni tudi vsi zahtevki za IO teh proizvajalcev izvoznikov.

17. V skladu z uvodno izjavo 62 začasne uredbe so bili proizvajalci izvozniki, ki niso bili upoštevani v vzorcu, obveščeni, da bo protidampinška dajatev na njihov izvoz izračunana v skladu z določbami člena 9(6) osnovne uredbe. Iz uvodne izjave 64 začasne uredbe izhaja, da so štirje kitajski proizvajalci izvozniki, ki niso bili vključeni v vzorec, zahtevali individualno stopnjo dampinga v skladu s členoma 9(6) in 17(3) osnovne uredbe. Vendar Komisija njihovih zahtevkov ni preučila, ker je na podlagi člena 17(3) osnovne uredbe menila, da bi bila taka individualna preiskava preveč obremenjujoča in bi preprečila pravočasni konec preiskave. V teh okoliščinah je bila stopnja dampinga za te proizvajalce izvoznike določena na podlagi tehtanega povprečja stopenj dampinga družb iz vzorca (uvodni izjavi 135 in 143 začasne uredbe).

18. Komisija je v zvezi z opredelitvijo industrije Skupnosti v uvodni izjavi 150 začasne uredbe navedla, da pritožniki predstavljajo 42 % celotne proizvodnje zadevnega izdelka Skupnosti. Iz uvodnih izjav 65 in 151 začasne uredbe je razvidno, da je Komisija sestavila vzorec desetih proizvajalcev Skupnosti na podlagi obsega proizvodnje in njihovega geografskega položaja. Proizvajalci, ki so bili vključeni v vzorec, naj bi predstavljali 10 % proizvodnje pritožnikov. Tako se je štelo, da 814 proizvajalcev Skupnosti, v imenu katerih je bila vložena pritožba, predstavlja „industrijo Skupnosti“ v smislu člena 5(4) osnovne uredbe (uvodna izjava 152 začasne uredbe).

19. V zvezi z identiteto proizvajalcev Skupnosti, vključenih v vzorec, je Komisija navedla, da so imeli nekateri stranke v Skupnosti, ki so blago pridobivale tudi na Kitajskem in v Vietnamu in so torej neposredno uporabljale zadevni uvoz. Navedeni proizvajalci so bili zato v „občutljivem položaju“, ker bi jim nekatere od njihovih strank lahko zamerile vložitev pritožbe ali dano ji podporo zaradi domnevno škodljivega dampinga. Zato so ti proizvajalci menili, da bi lahko bili „tarča povratnih ukrepov“, ki bi jih lahko uvedle nekatere od njihovih strank in bi lahko povzročili celo prenehanje poslovanja z njimi. Komisija je torej ugodila zahtevi po zaupnem obravnavanju, ki so jo vložile družbe, vključene v vzorec, v zvezi z razkritjem njihovega imena (uvodna izjava 8 začasne uredbe).

20. Svet Evropske unije je 5. oktobra 2006 sprejel dokončno uredbo. Na podlagi te uredbe je Svet uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz obutve z zgornjim delom iz usnja ali umetnega usnja, razen športne obutve, obutve STAF, copatov in druge hišne obutve ter obutve z zaščitno kapico s poreklom s Kitajske in uvrščene pod več oznak kombinirane nomenklature (člen 1 dokončne uredbe).

21. V zvezi z reprezentativnostjo vzorca kitajskih proizvajalcev je Svet v uvodni izjavi 44 dokončne uredbe poudaril, da družbe, ki so bile vanj vključene, predstavljajo več kot 12 % izvoza v Skupnost pri preiskavi sodelujočih proizvajalcev. Ker člen 17 osnovne uredbe ne določa praga v zvezi z ravnijo reprezentativnosti, je sestavljeni vzorec v smislu te določbe reprezentativen.

22. V skladu z uvodno izjavo 72 dokončne uredbe je Svet enemu od proizvajalcev izvoznikov iz vzorca, to je podjetju Golden Step, odobril TGO ob upoštevanju spremenjenih okoliščin v zvezi s to družbo.

23. V skladu s členom 1(3) dokončne uredbe je bila stopnja dokončne protidampinške dajatve, veljavne za neto ceno franko meja Skupnosti pred plačilom dajatve, 16,5 % za obutev, ki jo je proizvajalo 11 kitajskih družb, zajetih v vzorcu, ki jim TGO ni bila odobrena. Za Golden Step je bila ta stopnja 9,7 %. V skladu s členom 3 dokončne uredbe sta se ti stopnji uporabljali dve leti.

24. V zvezi z vprašanji, ki se nanašajo na zahtevke več družb za odobritev TGO in/ali IO, o katerih se Komisija ni izrekla, je Svet odločil, da to, da Komisija ni odgovorila na vsak zahtevek posebej, ne pomeni kršitve osnovne uredbe.

25. Stopnja protidampinške dajatve za obutev, ki so jo proizvajale te družbe, vključno z družbo Brosmann Footwear in drugimi, je bila 16,5 %.

26. Svet je v uvodnih izjavah od 53 do 59 dokončne uredbe zavrnil vse očitke, s katerimi se je poskušala omajati reprezentativnost vzorca proizvajalcev Skupnosti, in s tem potrdil presojo Komisije iz začasne uredbe.

27. Svet je v uvodni izjavi 157 izpodbijane uredbe glede opredelitve industrije Skupnosti poudaril, da nobeden od pritožnikov ni opustil sodelovanja pri preiskavi. Zaradi narave vzorčenja so bili celotni vprašalniki glede škode poslani le proizvajalcem Skupnosti, zajetim v vzorcu (uvodna izjava 158 dokončne uredbe).

28. Družba Brosmann Footwear in drugi v podporo tožbi za delno razglasitev ničnosti dokončne uredbe pred Splošnim sodiščem navajajo osem tožbenih razlogov. Med njimi so tožbeni razlogi, ki se nanašajo na, prvič, kršitev členov 2(7)(b) in 9(5) osnovne uredbe ter kršitev načel enakega obravnavanja in varstva legitimnih pričakovanj; drugič, kršitev členov 2(7)(c) in 18 osnovne uredbe ter kršitev pravice do obrambe; tretjič, očitno napako pri presoji in kršitev člena 5(4) osnovne uredbe; četrtič, očitno napako pri presoji ter kršitev člena 3(2) osnovne uredbe in člena 253 ES, in petič, očitno napako pri presoji in kršitev člena 3(2) osnovne uredbe.

29. Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo zavrnilo vse te tožbene razloge in družbi Brosmann Footwear in drugim naložilo plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

III – Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

30. Družba Brosmann Footwear in drugi so 18. maja 2010 na Sodišču vložili pritožbo zoper izpodbijano sodbo.

31. Družba Brosmann Footwear in drugi Sodišču predlagajo, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo, ker Splošno sodišče ni razglasilo ničnosti dokončne uredbe in ker je tožečim strankam z njo naložilo plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem;

— dokončno odloči o zadevi in razglasi ničnost dokončne uredbe ter

— Svetu naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

32. Svet v odgovoru na pritožbo Sodišču predlaga, naj:

— pritožbo zavrne;

— podredno, vrne zadevo v ponovno odločanje Splošnemu sodišču, in

— podpodredno, zavrne pritožbo ter družbi Brosmann Footwear in drugim vsekakor naloži plačilo stroškov postopka.

33. Komisija v odgovoru na pritožbo Sodišče poziva, naj zavrne pritožbo ter družbi Brosmann Footwear in drugim naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila.

IV – Analiza

34. Družba Brosmann in drugi v podporo pritožbi v bistvu navajajo pet pritožbenih razlogov, ki se nanašajo na pet tožbenih razlogov iz postopka na prvi stopnji, navedenih v točki 28 teh sklepnih predlogov.

35. Prva pritožbena razloga se v bistvu nanašata na to, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je osnovno uredbo razlagalo tako, da so institucije lahko oproščene preučitve zahtevkov za TGO/IO proizvajalcev izvoznikov, ki niso zajeti v vzorcu. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na različne primere napačne uporabe prava ter izkrivljanje dokazov o zadostnem sodelovanju industrije Skupnosti pri preiskavi in poteku te. Četrti pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava in izkrivljanje dokazov o oceni škode, ki jo je imela industrija Skupnosti. Nazadnje v petem pritožbenem razlogu družba Brosmann in drugi očitajo Splošnemu sodišču, da je napačno uporabilo pravo ter izkrivilo dokaze o oceni vzročne zveze med dampingom in škodo, ki jo je imela industrija Skupnosti.

A – *Prvi in drugi pritožbeni razlog: napačna uporaba prava v zvezi s tem, da so institucije oproščene obveznosti preučitve zahtevkov za TGO/IO proizvajalcev izvoznikov, ki niso zajeti v vzorcu*

36. Pred predstavitvijo in analizo prvih dveh pritožbenih razlogov je treba opozoriti na bistvene ugotovitve Splošnega sodišča, zaradi katerih je to zavrnilo trditev družbe Brosmann Footwear in drugih na prvi stopnji, da morajo institucije preučiti zahtevke za TGO/IO kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki niso vključeni v vzorec protidampinške preiskave.

1. Ugotovitve Splošnega sodišča

37. Najprej je Splošno sodišče v točki 72 izpodbijane sodbe navedlo, da je uporaba vzorčenja kot tehnike, s katero se lahko upošteva veliko število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelkov ali transakcij, omejitev preiskave v skladu s členoma 17(1) in (3) in 9(6) osnovne uredbe. V zvezi s tema členoma je Splošno sodišče pojasnilo, da je treba pri uporabi tehnike vzorčenja izpolnjevati dve obveznosti, to je da je izbrani vzorec reprezentativen in da stopnja dampinga, določena za proizvajalce, ki niso zajeti z vzorcem, ne presega tehtanega povprečja stopenj dampinga, določenega za stranke iz vzorca (točka 73 izpodbijane sodbe).

38. Splošno sodišče je opozorilo, da ti določbi vsakemu proizvajalcu, ki ni zajet z vzorcem, dajeta možnost, da zahteva izračun individualne stopnje dampinga, če predloži vse potrebne podatke v rokih, določenih za to, in če to ne pomeni prevelike obremenitve za Komisijo niti ne onemogoči pravočasnega konca preiskave (točka 74 izpodbijane sodbe).

39. Splošno sodišče je nato navedlo vsebino člena 2(7)(b) osnovne uredbe in v točki 76 izpodbijane sodbe presodilo, da „proizvajalci, ki niso zajeti z vzorcem, [lahko] le na podlagi člena 17(3) osnovne uredbe zahtevajo izračun individualne stopnje dampinga, ki je pogojen z odobritvijo zahtevka za TGO/IO, če gre za države, na katere se nanaša člen 2(7)(b) te uredbe. Vendar daje člen 17(3) osnovne uredbe Komisiji diskrecijsko pravico, da presodi, ali bi ob upoštevanju števila zahtevkov za TGO/IO njihova preučitev pomenila preveliko obremenitev in bi onemogočila pravočasen konec preiskave“.

40. Splošno sodišče je iz tega sklepalo, prvič, da ob uporabi tehnike vzorčenja osnovna uredba gospodarskim subjektom, ki niso zajeti z vzorcem, ne daje nepogojne pravice do izračuna individualne stopnje dampinga, saj je odobritev takega zahtevka odvisna od odločitve Komisije o uporabi člena 17(3) osnovne uredbe (točka 77 izpodbijane sodbe). Drugič, ker je odobritev TGO/IO v skladu s členom 2(7)(b) osnovne uredbe namenjena le določitvi metode izračuna normalne vrednosti za izračun individualnih stopenj dampinga, Komisiji ni treba preučiti zahtevkov za TGO/IO, ki so jih vložili gospodarski subjekti, ki niso bili zajeti z vzorcem, če je v okviru uporabe člena 17(3) osnovne uredbe odločila, da bi izračun takih stopenj pomenil preveliko obremenitev in bi onemogočil pravočasen konec preiskave (točka 78 izpodbijane sodbe), in tretjič, v obravnavanem primeru ni sporno, da bi izračun individualnih stopenj dampinga za vse gospodarske subjekte, ki niso zajeti z vzorcem in so glede tega vložili zahtevke, pomenil preveliko obremenitev za institucije in bi onemogočil pravočasen konec preiskave (točka 79 izpodbijane sodbe).

41. Splošno sodišče je sklenilo, da je treba zavrniti trditve družbe Brosmann in drugih, da mora Komisija na podlagi člena 2(7)(b) in (c) osnovne uredbe preučiti zahtevke za TGO/IO, ki so jih vložili gospodarski subjekti, ki niso bili zajeti z vzorcem, tudi če se zanje ne bo uporabila individualna stopnja dampinga (točka 80 izpodbijane sodbe).

42. Splošno sodišče je zavrnilo tudi njihovo trditev v zvezi s kršitvijo načela enakega obravnavanja družb iz vzorca in družb, ki v njem niso bile zajete, ker sta ti skupini družb v različnih položajih (točka 81 izpodbijane sodbe), ter družb, ki niso zajete v vzorcu in si „zaslužijo“ TGO ali IO, in družb, ki niso zajete v vzorcu in bi bil njihov zahtevek za TGO ali IO na vsak način zavrnjen, ker se Komisiji glede na diskrecijsko pravico, ki ji jo daje člen 17(3) osnovne uredbe, ni treba izreči o vseh zahtevkih za TGO/IO (točke od 83 do 85 izpodbijane sodbe).

43. Splošno sodišče je v zvezi z neupoštevanjem trimesečnega roka iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe za odločanje o zahtevku za TGO v točki 92 izpodbijane sodbe presodilo, da se glede na prejšnje ugotovitve, v skladu s katerimi „Komisija s tem, da ni preučila zahtevkov [družbe Brosmann Footwear in drugih] za TGO/IO, ni storila napake“, te družbe „ne morejo utemeljeno sklicevati na prekoračitev [tega] roka […], ker se ta rok nanaša na primere, v katerih je Komisija dolžna preučiti navedene zahtevke“.

2. Trditve strank

44. S prvim pritožbenim razlogom družba Brosmann Footwear in drugi nasprotujejo presoji Splošnega sodišča iz točke 78 izpodbijane sodbe, v skladu s katero institucijam ni bilo treba preučiti njihovih zahtevkov za TGO/IO. V zvezi s tem družba Brosmann Footwear in drugi trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je v tej točki te sodbe presodilo, da je odobritev TGO/IO namenjena le določitvi metode izračuna normalne vrednosti za izračun individualnih stopenj dampinga.

45. Tako naj bi Splošno sodišče v točkah od 76 do 85 izpodbijane sodbe zahtevke za TGO/IO družbe Brosmann Footwear in drugih napačno zreduciralo na zahtevke za izračun individualne stopnje dampinga v smislu člena 17 osnovne uredbe. Družba Brosmann in drugi pa naj ne bi zahtevali ne izračuna individualnih stopenj dampinga ne individualnih stopenj dajatve. Nasprotno, prosili naj bi za priznanje, da delujejo v „Kitajski s tržnim gospodarstvom“, zato naj se jim odobri tehtana povprečna stopnja dajatve, ki se uporablja za proizvajalce, ki delujejo v „Kitajski s tržnim gospodarstvom“ (to je za proizvajalce, ki imajo TGO ali IO in so zajeti v vzorcu). V tem primeru družba Brosmann Footwear in drugi pojasnjujejo, da bi bilo treba vsem proizvajalcem, ki niso zajeti v vzorcu, vendar si „zaslužijo“ odobritev TGO, določiti enako stopnjo protidampinške dajatve kot družbi Golden Step (9,7 %), ki je edina družba v vzorcu z odobreno TGO, namesto tehtanega povprečja dajatve za vsa podjetja, zajeta v vzorcu (16,5 %). Priznanje, da institucije lahko ravnajo drugače, bi pomenilo kršitev načela enakega obravnavanja.

46. Zato po mnenju družbe Brosmann Footwear in drugih Splošno sodišče ne more presoditi, da institucijam ni treba preučiti zahtevkov za TGO/IO, z utemeljitvijo, ki se uporablja za zahtevke za izračun individualne stopnje dampinga, v skladu s katero je bilo zahtevkov toliko, da bi njihovo preučevanje onemogočilo pravočasen konec preiskave.

47. Z drugim pritožbenim razlogom družba Brosmann Footwear in drugi najprej trdijo, da je Splošno sodišče napačno razlagalo člen 2(7)(c) osnovne uredbe, ko je v točki 92 izpodbijane sodbe menilo, da Komisiji ni bilo treba upoštevati trimesečnega roka iz tega člena za preučitev zahtevkov za TGO/IO, ki so jih vložila podjetja, ki niso zajeta v vzorcu.

48. Nato družba Brosmann Footwear in drugi trdijo, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, ker ni navedlo, zakaj ni preučilo trditve, da sta instituciji kršili člen 2(7)(c) osnovne uredbe s tem, ko v treh mesecih po začetku preiskave nista odločili o TGO in/ali IO kitajskih proizvajalcev, zajetih v vzorcu.

49. Svet in Komisija predlagata zavrnitev teh dveh pritožbenih razlogov.

50. Po mnenju Sveta je Splošno sodišče utemeljeno pojasnilo povezave med členoma 17 in 2(7) osnovne uredbe. Kadar se uporabi vzorčenje, se lahko le izvoznikom, zajetim v vzorcu, ali izvoznikom, ki niso zajeti v vzorcu, vendar je bil njihov zahtevek za individualno stopnjo dampinga odobren v skladu s členom 17(3) osnovne uredbe, določi individualna stopnja dampinga. Izvoznikom, ki niso zajeti v vzorcu in katerih zahtevek za tako stopnjo ni bil odobren v skladu s členom 17(3) te uredbe, ni mogoče določiti individualne stopnje dampinga, ne glede na to, ali imajo sedež v državi s tržnim gospodarstvom ali ne. Zato Svet meni, da je v primeru držav brez tržnega gospodarstva namen zahtevkov za TGO/IO omogočiti, da se družbam, ki niso zajete v vzorcu, ali družbam, katerih zahtevek je bil odobren v skladu s členom 17(3) osnovne uredbe, določi individualna stopnja dampinga. Vsekakor naj trditev družbe Brosmann Footwear in drugih ne bi bila upoštevna, saj upravičeno poudarjajo, da niso zahtevali, da se jim določi individualna stopnja dampinga.

51. Tudi presoja Splošnega sodišča iz točke 78 izpodbijane sodbe naj bi bila utemeljena, ker Splošno sodišče ni navedlo, da so družba Brosmann Footwear in drugi zahtevali TGO in/ali IO za določitev individualne stopnje dampinga. Drugi primeri napačne uporabe prava, ki jih navajajo družba Brosmann Footwear in drugi, naj ne bi bili ali utemeljeni ali dopustni.

52. Komisija dodaja, da v skladu s presojo Splošnega sodišča institucijam ni treba preučiti vsakega zahtevka za TGO/IO, tudi kadar se odločijo za vzorčenje. Kot naj bi Splošno sodišče presodilo v točki 77 izpodbijane sodbe, se institucije pri preučitvi zahtevkov lahko omejijo na zahtevke iz vzorca, kajti v tem primeru, kot je navedlo Splošno sodišče v točki 84 izpodbijane sodbe, ni sporno, da bi izračun individualnih stopenj dampinga za vse gospodarske subjekte, ki niso zajeti z vzorcem in so glede tega vložili zahtevke, pomenil preveliko obremenitev za institucije in bi onemogočil pravočasen konec preiskave.

53. V zvezi z drugim pritožbenim razlogom Svet in Komisija menita, da delno ni utemeljen in delno ni dopusten. V zvezi z zatrjevano prekoračitvijo trimesečnega roka za preučitev zahtevkov za TGO/IO družbe Brosmann Footwear in drugih ti instituciji napotujeta na presojo Splošnega sodišča iz točke 92 izpodbijane sodbe. Ker institucijam ni treba preučiti zahtevkov za TGO/IO, ki so jih vložile družbe, ki niso zajete v vzorcu, Svet in Komisija trdita, da zanje trimesečni rok iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe ni upošteven. V zvezi s kršitvijo tega roka pri preučitvi zahtevkov za TGO/IO, ki so jih vložile družbe, zajete v vzorcu, Svet in Komisija menita, da ta del pritožbenega razloga ni bil naveden pred Splošnim sodiščem, zato je to nov pritožbeni razlog, ki v fazi pritožbe ni dopusten.

3. Analiza

54. Prva pritožbena razloga zadevata vprašanje obsega člena 17(3) osnovne uredbe.

55. Ni sporno, da člen 17 osnovne uredbe Komisiji dovoljuje, da uporabi tehniko vzorčenja, zlasti če je pritožnikov ali izvoznikov veliko.

56. Poleg tega družba Brosmann Footwear in drugi ne izpodbijajo presoje Splošnega sodišča iz točke 72 izpodbijane sodbe, v skladu s katero uporaba vzorčenja pomeni omejitev preiskave.

57. Kot je torej presodilo Splošno sodišče, izvozniki in proizvajalci, ki niso zajeti v vzorcu, niso del preiskave.

58. Kljub temu je treba opozoriti, da je v členu 17(3) osnovne uredbe ta trditev nekoliko omiljena v posebnem primeru, v katerem gre za zahtevke za izračun „individualnih stopenj dampinga“.

59. Določa namreč, da se, kadar Komisija uporabi metodo vzorčenja, za izvoznika ali proizvajalca, ki ni zajet v vzorcu, vendar je v predvidenem roku predložil ustrezne informacije, „vseeno“ lahko izračuna „individualna stopnja dampinga“. Ta možnost se uporablja za proizvajalce ali izvoznike, ki niso zajeti v vzorcu, „razen v primerih, ko je [njihovo] število […] tako veliko, da bi posamezne preiskave predstavljale preveliko obremenitev in bi onemogočile, da se preiskava v primernem času zaključi“.

60. Opozarjam, da je Splošno sodišče v točkah 76 in 77 izpodbijane sodbe po eni strani menilo, da je odobritev zahtevka za izračun individualne stopnje dampinga pogojena z odobritvijo zahtevka za TGO/IO, če gre za države, na katere se nanaša člen 2(7)(b) osnovne uredbe, ne da bi na podlagi člena 17(3) te uredbe gospodarski subjekt, ki ni zajet v vzorcu, imel nepogojno pravico do izračuna te stopnje. Po drugi strani je v točki 78 te sodbe presodilo, da ker je odobritev TGO/IO namenjena le določitvi metode izračuna normalne vrednosti za izračun individualnih stopenj dampinga, člen 17(3) osnovne uredbe omogoča Komisiji, da ne preuči zahtevkov za TGO/IO, ki so jih vložili gospodarski subjekti, ki niso bili zajeti z vzorcem, če bi izračun takih stopenj pomenil preveliko obremenitev in bi onemogočil pravočasen konec preiskave.

61. Družba Brosmann Footwear in drugi upravičeno ne nasprotujejo analizi iz točk 76 in 77 izpodbijane sodbe.

62. Da bi Komisija *in fine* lahko izračunala individualne stopnje dampinga, morajo namreč izvozniki ali proizvajalci iz držav brez tržnega gospodarstva, ki so članice Svetovne trgovinske organizacije, ali predhodno pridobiti TGO, to je izpolnjevati pogoje iz člena 2(7)(b) in (c) osnovne uredbe, ali če ne uporabijo teh določb in se zato normalna vrednost izračuna na podlagi člena 2(7)(a) osnovne uredbe, pridobiti individualno obravnavo, katere pogoje ureja člen 9(5) osnovne uredbe.

63. Kot je presodilo Splošno sodišče v točki 76 izpodbijane sodbe, je zato izračun individualne stopnje dampinga odvisen od odobritve ali TGO ali IO. Vendar za ta izračun velja pridržek iz člena 17(3) osnovne uredbe, da posamezne preiskave ne smejo pomeniti prevelike obremenitve za Komisijo in onemogočiti pravočasnega konca preiskave, kot je navedlo Splošno sodišče v točki 76 te sodbe.

64. Menim, da je bolj problematična presoja Splošnega sodišča iz točke 78 izpodbijane sodbe, v skladu s katero sta TGO in IO v bistvu namenjeni le za izračun individualnih stopenj dampinga, zato Komisija lahko zavrne preučitev zahtevkov za TGO/IO izvoznikov, ki niso zajeti v vzorcu, na podlagi člena 17(3) osnovne uredbe, če bi izračun teh stopenj zanjo pomenil preveliko obremenitev in bi onemogočil pravočasen konec preiskave.

65. Čeprav je treba priznati, da je zahtevek za odobritev TGO ali IO pogoj za izračun individualne stopnje dampinga, namreč ni nujno, da se s takim zahtevkom zaprosi za izračun te stopnje. Za zahtevke za odobritev TGO in IO in zahtevke za izračun individualne stopnje dampinga se uporabljajo različne določbe in različni roki.

66. Tako je v obvestilu o začetku za zadevni primer navedeno, da je treba zahtevke za TGO, vložene na podlagi člena 2(7)(b) osnovne uredbe, in zahtevke za IO, vložene v skladu s členom 9(5) te uredbe, poslati Komisiji v petnajstih dneh po objavi tega obvestila, medtem ko je treba zahtevke za izračun individualne stopnje dampinga, vložene na podlagi členov 9(6) in 17(3) osnovne uredbe, poslati v štiridesetih dneh po objavi obvestila o začetku. V opombi 1 tega obvestila o začetku, na katero se sklicuje Splošno sodišče v točki 89 izpodbijane sodbe, je med drugim poudarjeno, da lahko izvozniki ali proizvajalci, ki zahtevajo TGO ali IO, prostovoljno vložijo zahtevek za izračun individualne stopnje dampinga. Kot navajajo družba Brosmann Footwear in drugi, mora zahtevek za izračun individualne stopnje dampinga vsebovati dodatne informacije v primerjavi z zahtevkom za odobritev TGO ali IO.

67. Poleg tega iz točke 64 začasne uredbe, omenjene v točki 95 izpodbijane sodbe, izhaja, da so samo štirje kitajski proizvajalci izvozniki, ki jih Komisija ni vključila v vzorec, zahtevali individualno stopnjo dampinga in so v določenem roku predložili ustrezne informacije, potrebne za uporabo členov 9(6) in 17(3) osnovne uredbe, medtem ko ni sporno, da je 141 kitajskih proizvajalcev izvoznikov vložilo zahtevke za odobritev TGO in/ali IO, med katerimi so tudi družba Brosmann Footwear in drugi, ki med drugim niso v predvidenem roku izpolnili vprašalnika, na podlagi katerega bi lahko zahtevali individualno stopnjo dampinga.

68. Zato iz pravnega okvira in listin v tej zadevi jasno izhaja, da ni nujno, da gospodarski subjekt, ki zahteva TGO ali IO, zahteva tudi izračun individualne stopnje dampinga. Tega mu tudi ni treba storiti.

69. Ker ni nujno, da je zahtevek za TGO ali IO povezan z zahtevkom za izračun individualne stopnje dampinga, ne razumem, kako bi se brez posebnega zahtevka za izračun te stopnje člen 17(3) osnovne uredbe lahko razširil na obravnavo zahtevkov za TGO in/ali IO izvoznikov ali proizvajalcev, ki niso zajeti v vzorcu.

70. Zato menim, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je v točki 78 izpodbijane sodbe presodilo, da člen 17(3) osnovne uredbe dovoljuje Komisiji, da ne preuči zahtevkov za TGO/IO, ki so jih vložile družbe, ki tako kot družba Brosmann Footwear in drugi niso zajete v vzorcu. Ta člen Komisiji omogoča samo, da ne preuči zahtevka za izračun individualne stopnje dampinga, ki ga je vložila družba, ki ni zajeta v vzorcu, v skladu s pogoji iz tega člena.

71. Vendar menim, da ta napačna uporaba prava ni upoštevna, ker ne more povzročiti razveljavitve izpodbijane sodbe.

72. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Splošno sodišče upravičeno – ne da bi družba Brosmann Footwear in drugi to lahko izpodbijali – presodilo, da vzorčenje pomeni omejitev preiskave. Preiskava torej ne zajema družb, ki niso zajete v vzorcu.

73. Kot sem navedel, je edina izjema pri tej omejitvi preiskave, ki je takoj omiljena in se nanaša na pregled zahtevkov za izračun individualne stopnje dampinga za izvoznike ali proizvajalce, ki niso zajeti v vzorcu, izjema iz člena 17(3) osnovne uredbe. Ker je treba to izjemo razlagati ozko, se ne razširi na zahtevke za TGO in IO, ki so jih vložili proizvajalci ali izvozniki, ki niso zajeti v vzorcu.

74. V teh okoliščinah je Komisija imela pravico, da na podlagi člena 17(1) osnovne uredbe ne preuči zahtevkov za TGO in IO, ki so jih vložile družbe, ki niso zajete v vzorcu. Opustitev preučitve teh zahtevkov je sestavni del metode vzorčenja, neodvisno od uporabe odstavka 3 tega člena.

75. V teh okoliščinah je treba opozoriti, da družba Brosmann Footwear in drugi ne izpodbijajo sestave in reprezentativnosti vzorca kitajskih proizvajalcev izvoznikov. V točki 22 pritožbe samo grajajo razlago člena 17 osnovne uredbe, ki jo je podalo Splošno sodišče, in trdijo, da se vzorec lahko veljavno določi le, ko je Komisija odločila o zahtevkih za TGO/IO.

76. Vendar ni mogoče trditi, da lahko omejitev preiskave z vzorčenjem nastopi šele po tem, ko je Komisija odločila o vseh zahtevkih za TGO/IO, vključno z zahtevki, ki so jih vložile družbe, ki niso zajete v vzorcu. Če obvestilo o začetku postopka, kot je določeno v členu 5(10) osnovne uredbe, naznani začetek preiskave ter če je zahtevke za TGO in IO mogoče vložiti samo po tem začetku, omejitev preiskave, ki jo prinese uporaba metode vzorčenja, nujno pomeni, da zahtevkov za TGO in/ali IO, ki so jih vložile družbe, ki niso zajete v vzorcu, ni treba preučiti.

77. Opustitev preučitve v nasprotju s trditvami družbe Brosmann Footwear in drugih ni kršitev načela enakega obravnavanja podjetij, ki niso zajeta v vzorcu, v škodo podjetij, ki niso zajeta v vzorcu, vendar si „zaslužijo“ TGO ali IO, ker bi bila pri izračunu stopnje dampinga obravnavana enako kot družbe, ki niso zajete v vzorcu in katerih zahtevki za TGO in/ali IO so bili zavrnjeni.

78. Poleg tega, da je v primeru družbe Brosmann Footwear in drugih taka trditev hipotetična po naravi, je namreč treba opozoriti, da člen 9(6) osnovne uredbe določa, da protidampinška dajatev za proizvajalce izvoznike, ki niso bili vključeni v preiskavo, ne presega tehtanega povprečja stopnje dampinga, ki je bilo ugotovljeno za stranke v vzorcu. Ta določba, katere veljavnosti družba Brosmann Footwear in drugi niso nikdar izpodbijali, proizvajalcem izvoznikom, ki niso zajeti v vzorcu in so zahtevali TGO ali IO, ne daje nobene pravice do tega, da jim institucije določijo drugačno tehtano povprečje dampinga, kot je povprečje vseh družb, zajetih v vzorcu, ne glede na to, ali je tem družbam odobrena TGO oziroma IO ali ne.

79. Ob upoštevanju teh ugotovitev je Splošno sodišče, čeprav je napačno uporabilo člen 17(3) osnovne uredbe, v točki 92 izpodbijane sodbe v zvezi s trditvijo, da je Komisija prekoračila trimesečni rok za preučitev zahtevkov za TGO/IO družbe Brosmann Footwear in drugih, vendarle upravičeno presodilo, da se ta rok v bistvu nanaša le na preučitev zahtevkov, ki jih vložijo družbe, ki so predmet preiskave, to so proizvajalci izvozniki, ki so zajeti v vzorcu.

80. V zvezi z neupoštevanjem tega roka za preučitev teh zahtevkov za TGO/IO, ki so jih vložile družbe, zajete v vzorcu, menim, da družba Brosmann Footwear in drugi ne morejo očitati Splošnemu sodišču, da nanje ni odgovorilo, ker ta očitek v bistvu ni bil predstavljen na prvi stopnji. Kljub trditvi zastopnika družbe Brosmann Footwear in drugih na obravnavi pred Sodiščem, da je bil ta očitek naveden v točki 67 tožbe, iz konteksta te točke namreč izhaja, da se je neupoštevanje trimesečnega roka nanašalo samo na zahtevke za TGO/IO, ki so jih vložili družba Brosmann Footwear in drugi, oziroma v skrajnem primeru drugi kitajski proizvajalci izvozniki, ki niso zajeti v vzorcu. Ta točka je namreč v delu tožbe, ki se nanaša na kršitev člena 2(7)(c) osnovne uredbe in zlasti na *pravico do obrambe*. Ker je ta pravica po naravi subjektivna, se ta del, kakor je zapisan, očitno ne more veljavno nanašati na kitajske družbe, zajete v vzorcu, katerih zahtevke za TGO/IO sta instituciji preučili. Zato predlagam, da se ta očitek zavrne kot nedopusten v fazi pritožbe.

81. Zaradi vsega navedenega predlagam, da se prva pritožbena razloga zavrneta, prvi kot neupošteven in drugi kot neutemeljen.

B – *Tretji pritožbeni razlog: napačna uporaba prava ter izkrivljanje dokazov o zadostnem sodelovanju industrije Skupnosti pri preiskavi in poteku te*

82. Ta pritožbeni razlog se deli na dva dela, ki se nanašata na napačno uporabo prava ter izkrivljanje dokazov o zadostnem sodelovanju industrije Skupnosti pri preiskavi in poteku te.

1. Prvi del pritožbenega razloga: napačna uporaba prava in izkrivljanje dokazov o zadostnem sodelovanju industrije Skupnosti pri preiskavi

a) Trditve strank

83. Po navedbah družbe Brosmann Footwear in drugih je Splošno sodišče preučilo le, ali ima pritožba podlago, ki upravičuje začetek protidampinške preiskave, ni pa preučilo, ali sta instituciji upravičeno ugotovili, da so 804 proizvajalci Skupnosti, ki niso zajeti v vzorcu in so odgovorili samo na prvi vprašalnik, ki je bil poslan pred preiskavo (v nadaljevanju: vprašalnik o procesnem upravičenju), dovolj sodelovali, da se ugotovi „procesno upravičenje med preiskavo“. Z drugimi besedami, Splošno sodišče naj ne bi preverilo, ali sta instituciji upravičeno menili, da je bila zahteva v zvezi s procesnim upravičenjem izpolnjena ves čas preiskave. Tako družba Brosmann Footwear in drugi trdijo, da ni gotovo, da je visoka stopnja podpore pritožbi pred začetkom preiskave enaka kot stopnja sodelovanja in procesnega upravičenja po začetku preiskave. Splošno sodišče bi torej moralo ugotoviti, da bi instituciji morali preveriti sodelovanje 804 pritožnikov in jim poslati vprašalnik za vzorčenje. Kot naj bi namreč Splošno sodišče dopustilo v točki 108 izpodbijane sodbe, se ta vprašalnik praviloma pošlje proizvajalcem Skupnosti, da se preveri njihovo sodelovanje pri preiskavi. Splošno sodišče naj bi s tem, ko je v točkah od 110 do 112 izpodbijane sodbe v bistvu menilo, da sta instituciji pooblaščeni, da 804 proizvajalcem Skupnosti, ki niso zajeti v vzorcu, ne pošljeta vprašalnika za vzorčenje, da bi preverili njihovo sodelovanje med preiskavo, in s tem, ko je priznalo, da je za to preverjanje zadoščala samo izjava proizvajalcev, da podpirajo pritožbo, v odgovoru na vprašalnik o procesnem upravičenju, kršilo člena 4(1) in 5(4) osnovne uredbe ter obveznost obrazložitve sodbe.

84. Presoja iz točke 111 izpodbijane sodbe naj bi tudi izkrivljala dokaze, saj Splošno sodišče iz vprašalnika o procesnem upravičenju ni moglo razbrati, da so proizvajalci Skupnosti vedeli, da se bodo lahko informacije, ki jih bodo sporočili, preverjale med preiskavo, in da so odgovori na ta dokument zadoščali za ugotavljanje sodelovanja med preiskavo.

85. Družba Brosmann Footwear in drugi trdijo, da bi moralo Splošno sodišče v zvezi z navedenim ugotoviti, da je pri preiskavi sodelovalo samo deset podjetij Unije, zajetih v vzorcu, kar pa nikakor ne dosega 25-odstotnega praga za „procesno upravičenje med preiskavo“. V teh okoliščinah te družbe niso mogle veljavno zastopati „industrije Skupnosti“ v protidampinškem postopku.

86. Svet in Komisija predlagata zavrnitev prvega dela tretjega pritožbenega razloga. V bistvu menita, da so proizvajalci Unije, ki so odgovorili na vprašalnik o procesnem upravičenju in potrdili, da podpirajo pritožbo, sodelovali. Zato je treba 814 družb šteti za „industrijo Skupnosti“ v smislu člena 5(4) osnovne uredbe. Ničesar ni, kar bi Komisijo zavezovalo, da ponovno preveri, ali so te družbe sodelovale še po začetku preiskave.

b) Analiza

87. Kot je poudarjeno v členu 6(2) osnovne uredbe, Komisija med protidampinško preiskavo zainteresiranim stranem pošlje več vrst vprašalnikov.

88. Vendar v osnovni uredbi narava in funkcija teh vprašalnikov nista določeni.

89. Kot je poudaril Svet ter ne da bi družba Brosmann Footwear in drugi to izpodbijali, Komisija proizvajalcem Unije, ki so vložili pritožbo, praviloma pošlje dve vrsti vprašalnikov.

90. Vprašalnik o procesnem upravičenju, katerega natančni naslov v tem primeru je, kot je navedeno v točki 110 izpodbijane sodbe, „verjetni začetek protidampinške preiskave […] obutve[…] iz usnja […] s poreklom iz Kitajske in Vietnama“, ustreza vprašalniku, s katerim se ocenjuje stopnja podpore pritožbi. Zato se ta vprašalnik pošlje pred začetkom preiskave.

91. Drugi vprašalnik, ki se imenuje vprašalnik za vzorčenje, se proizvajalcem Unije pošlje po začetku preiskave. Običajno se ta vprašalnik izpolnjuje v dveh fazah. Najprej vsi proizvajalci prejmejo kratek vprašalnik za vzorčenje, s katerim se pridobijo potrebni podatki, zlasti o obsegu proizvodnje in prodaje, ki se običajno uporabijo za določitev reprezentativnega vzorca. S tem vprašalnikom Komisija tudi preveri, ali so proizvajalci Unije v primeru uporabe tehnike vzorčenja pripravljeni sodelovati v vzorcu, predložiti podatke za oceno škode in omogočiti Komisiji, da opravi preveritveni obisk. Nato Komisija, ko je vzorec določen, proizvajalcem Unije, ki so zajeti v vzorcu, pošlje drugi del vprašalnika, ki se imenuje „celoten vprašalnik za vzorčenje“ in se nanaša na oceno škode za industrijo Unije.

92. V tem primeru ni sporno, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 109 izpodbijane sodbe, da je Komisija zaradi izjemno velikega števila proizvajalcev Unije uporabila drugačen postopek. Tako je vzorec sestavila na podlagi podatkov, zbranih z vprašalnikom o procesnem upravičenju, in je drugi vprašalnik poslala le družbam Unije, ki so vložile pritožbo in so bile zajete v vzorcu, da bi te družbe zagotovile podatke o oceni škode. Proizvajalci Unije, ki niso bili vključeni v vzorec, to so 804 družbe od 814 proizvajalcev, v imenu katerih je bila vložena pritožba, so torej prejeli le kratek vprašalnik za vzorčenje.

93. Po mnenju družbe Brosmann Footwear in drugih je to, da se, kot je storilo Splošno sodišče, Komisiji dopusti tako ravnanje, v nasprotju s členoma 4(1) in 5(4) osnovne uredbe. S tega vidika in v teh okoliščinah Komisija naj ne bi preverila, ali družbe, ki niso zajete v vzorcu, sodelujejo pri preiskavi. Te družbe bi torej morale biti izključene iz opredelitve „industrije Skupnosti“ v smislu člena 5(4) osnovne uredbe. Zato bi iz tega moralo slediti, da pogoja, ki se zahtevata za podporo pritožbi, to je sodelovanje pri preiskavi in ocena škode, ki jo je imela industrija Unije zaradi dampinga, nista izpolnjena.

94. Ta trditev me ne prepriča.

95. Najprej ni sporno, kot je navedlo Splošno sodišče v točki 103 izpodbijane sodbe, da se v skladu s členom 5(1) in (4) osnovne uredbe protidampinška preiskava veljavno začne na podlagi pritožbe, ki jo je vložila „industrija Skupnosti“, ali na podlagi pritožbe, ki je bila vložena v njenem imenu, razen če gre za primer iz odstavka 6 tega člena, ki v tem primeru ni veljaven. Šteje se, da je pritožbo vložila industrija Skupnosti ali da je bila prošnja vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci Unije, katerih skupna proizvodnja pomeni več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Skupnosti, ki izraža ali podporo ali nasprotovanje pritožbi. Poleg tega morajo proizvajalci, ki izrecno podpirajo pritožbo, predstavljati vsaj 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka industrije Skupnosti.

96. Kot je presodilo Splošno sodišče v točki 105 izpodbijane sodbe ter česar družba Brosmann Footwear in drugi ne izpodbijajo, „podpora“ pritožbi, ki jo je vložila „industrija Skupnosti“ v smislu člena 5(2) in (4) ali je bila vložena v njenem imenu, za pritožnika ali pritožnike oziroma za osebe, v imenu katerih je bila vložena, pomeni, prvič, da posredujejo podatke, ki jih zahteva Komisija, da preveri, ali so pogoji, ki so potrebni za naložitev protidampinške dajatve, izpolnjeni, in drugič, da se strinjajo, da Komisija lahko opravi vsakršen nadzor za preveritev, ali predloženi podatki ustrezajo dejanskemu položaju.

97. Druga zaveza pomeni sodelovanje pri preiskavi, ki v osnovni uredbi ni pozitivno opredeljeno, vendar iz členov 6(8) in 18 osnovne uredbe izhaja, da se v bistvu nanaša na pripravljenost zainteresiranih strani, da prispevajo k dobremu poteku preiskave, zlasti z zavezo, da bodo Komisiji omogočile dostop do informacij ali ji jih predložile ter dovolile preverjanja, ki jih odredi Komisija.

98. V zvezi s tem je treba opozoriti, da osnovna uredba ne določa nobene posebne metode za ugotavljanje podpore pritožbi ali preverjanje sodelovanja proizvajalcev Unije pri preiskavi. Sicer pa družba Brosmann Footwear in drugi v pritožbi večkrat priznajo, enako kot je v bistvu presodilo

Splošno sodišče, da ne obstaja samo ena metoda, ki bi jo Komisija morala uporabiti.[8] Zato ob upoštevanju široke diskrecijske pravice, ki jo imajo institucije, Komisije upravičeno ni mogoče prisiliti, da pri ugotavljanju podpore pritožbi ali preverjanju sodelovanja proizvajalcev Unije pri preiskavi uporabi določen pristop, zlasti če ni sporno, kot v tem primeru, da je pritožbo vložilo izjemno veliko proizvajalcev Unije.

99. Nato, čeprav je jasno, da morajo družbe, zajete v vzorcu, ves čas preiskave polno sodelovati, proizvajalci Unije, ki niso zajeti v vzorcu, sodelujejo tako, da pošljejo informacije, ki po eni strani omogočajo, da se ugotovi, ali ti proizvajalci spadajo v „industrijo Skupnosti“ tako, da se preveri njihova podpora pritožbi, in po drugi strani, da se izbere vzorec. V skladu s členom 17(1) osnovne uredbe, ko je vzorec določen, proizvajalci Unije, ki niso zajeti v njem, po definiciji ne sodelujejo več pri preiskavi.

100. Vendar družba Brosmann Footwear in drugi v zvezi s prvim elementom, to je preverjanjem podpore pritožbi, ne izpodbijajo vsebine nadzora, ki ga je v zvezi s tem opravilo Splošno sodišče v točkah 110 in 111 izpodbijane sodbe. Dodajam, da ob upoštevanju pojasnila iz prejšnje točke teh sklepnih predlogov in v nasprotju s trditvami družbe Brosmann Footwear in drugih ni naloga prvostopenjskega sodišča, da preverja „procesno upravičenje [družb, ki niso zajete v vzorcu] med preiskavo“. Če je namreč ta izraz treba razumeti kot preverjanje sodelovanja, ko je vzorec že sestavljen, se to polno izrazi samo glede na družbe, zajete v vzorcu.

101. V zvezi z drugim elementom, to je izbiro vzorca, družba Brosmann Footwear in drugi upravičeno opozarjajo, da je Splošno sodišče v točki 164 izpodbijane sodbe presodilo, da je Komisija na podlagi vprašalnika, ki ga je poslala 814 proizvajalcem Unije[9], imela potrebne podatke, da je ta vzorec sestavila na podlagi meril, za katera je menila, da so ustrezna. Čeprav družba Brosmann Footwear in drugi trdijo, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, ko je navedlo, da so bila v vprašalniku o procesnem upravičenju vprašanja, ki se niso nanašala na obdobje preiskave, ta trditev ni utemeljena, predvsem pa jo, kot je Svet upravičeno poudaril, ovrže vsebina vprašalnika, ki se je med drugim nanašal na proizvodnjo vsake družbe, ki je vložila pritožbo, med preiskavo.[10]

102. V teh okoliščinah predlagam, da se prvi del tretjega pritožbenega razloga zavrne.

2. Drugi del: napačna uporaba prava in izkrivljanje dokazov o poteku preiskave

a) Trditve strank

103. Družba Brosmann Footwear in drugi trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo člen 6(1) osnovne uredbe, ko je dopustilo, da lahko institucije veljavno uporabijo informacije, zbrane pred obvestilom o začetku, za vzorčenje.

104. Podredno družba Brosmann Footwear in drugi trdijo, da je Komisija s tem, ko je uporabila informacije, pridobljene z vprašalnikom o procesnem upravičenju, preiskavo začela pred datumom obvestila o začetku. Zato trdijo, da Komisija preiskave ni končala v petnajstih mesecih, kot je določeno v členu 6(9) osnovne uredbe.

105. Svet in Komisija trdita, da ta trditev ni utemeljena.

8 — Glej točki 50 in 51 pritožbe.

9 — Treba je opozoriti, da je nedvomno pisna napaka povzročila, da se Splošno sodišče v tej točki izpodbijane sodbe sklicuje na vprašalnik za vzorčenje in ne na vprašalnik o procesnem upravičenju.

10 — Glej Prilogo 7 k pritožbi (str. 289), ki vsebuje preglednice, poslane proizvajalcem Unije, ki so vložili pritožbo, ki se nanašajo na leti 2003 in 2004 ter prvo četrtletje leta 2005.

b) Analiza

106. Ni sporno, da je Komisija podatke, ki jih je dobila z odgovori na vprašalnik o procesnem upravičenju, zbrala pred objavo obvestila o začetku preiskave.

107. Vendar kot je v bistvu navedlo Splošno sodišče v točki 114 izpodbijane sodbe, če mora Komisija pred začetkom postopka zbrati in preveriti določene informacije, ki jih pošljejo pritožniki, ji nobena določba osnovne uredbe ne preprečuje, da jih ne bi upoštevala pri preiskavi.

108. Dejstvo, da Komisija začne preiskavo po obvestilu o začetku, kot je določeno v členu 6(1) osnovne uredbe, ne pomeni, da informacij, ki jih je pridobila pred preiskavo, ni mogoče uporabiti v preiskavi.

109. Drugačno sklepanje bi povzročilo, da bi Komisija od proizvajalcev Unije, ki so vložili pritožbo, morala ponovno zahtevati bolj ali manj enake informacije, ne da bi upoštevala zahtevo po dobrem upravljanju in učinkovitem ravnanju z omejenimi sredstvi, zlasti kadar je – tako kot v tem primeru – pritožnikov zelo veliko.

110. Še več, kot sem poudaril, družba Brosmann Footwear in drugi resno ne nasprotujejo dejstvu, da so podatki, zbrani pred objavo obvestila o začetku preiskave, omogočili pravno zadostno sestavo vzorca proizvajalcev Unije.

111. Poleg tega je Splošno sodišče v zvezi z upoštevanjem petnajstmesečnega roka za uvedbo dokončnih dajatev, ki začne teči z objavo obvestila o začetku preiskave, v točki 118 izpodbijane sodbe upravičeno ugotovilo, da je dokončna uredba popolnoma skladna s to zahtevo iz osnovne uredbe. Čeprav je Komisija pridobila informacije od proizvajalcev Unije, ki so vložili pritožbo, pred objavo obvestila o začetku preiskave, so se namreč te informacije za sestavo vzorca uporabile in preverile po začetku te preiskave. Zato Komisija preiskave ni začela pred objavo obvestila o začetku.

112. Zato predlagam, da se zavrne drugi del tretjega pritožbenega razloga in ta pritožbeni razlog v celoti.

C – *Četrti pritožbeni razlog: napačna uporaba prava in izkrivljanje dokazov o oceni škode, ki jo je imela industrija Skupnosti*

1. Ugotovitve Splošnega sodišča

113. Družba Brosmann Footwear in drugi so na prvi stopnji trdili, da sta se instituciji pri oceni makroekonomskih in mikroekonomskih dejavnikov škode, ki je nastala industriji Skupnosti, oprli na nezanesljive podatke. Družba Brosmann Footwear in drugi so na podlagi informacij, ki so jih dobili predvsem iz medijev in jih posredovali Komisiji, trdili zlasti, da so nekatere italijanske družbe, ki so verjetno zajete v vzorcu, predložile neresnične podatke in na nacionalni ravni izvedle določeno število goljufij, da bi se lahko okoristile s pomočmi, ali so kršile zakon o delovnih razmerjih.

114. Splošno sodišče je te trditve zavrnilo.

115. Najprej je v točki 168 izpodbijane sodbe poudarilo, da to, da je podjetje goljufalo na nacionalni ravni, ne pomeni nujno, da ne sodeluje pri protidampinški preiskavi Komisije ali da je v tej preiskavi predložilo neresnične informacije. Taka okoliščina, če bi bila dokazana, ne omogoča ugotovitve, da podatki, predloženi v protidampinški preiskavi, niso zanesljivi, če ti podatki nikakor niso povezani

s temi goljufijami. Poleg tega je Splošno sodišče v točki 169 izpodbijane sodbe, ko je odgovarjalo na trditev v zvezi z obsodbo člana uprave zaradi nepravilnosti pri vodenju poslovnih knjig, presodilo, da se dejansko stanje v tej zadevi nanaša na obdobje več let pred preiskavo in ne more zbuditi dvoma o zanesljivosti podatkov, predloženih v protidampinški preiskavi.

116. Nato je Splošno sodišče v zvezi s trditvami družbe Brosmann Footwear in drugih glede izkrivljenih podatkov, ki naj bi jih posredovali italijanski družbi, v točki 173 izpodbijane sodbe v bistvu opozorilo, da se ti podatki lahko upoštevajo le, če bi bilo na podlagi navedenih podatkov mogoče dvomiti o (makroekonomskih in mikroekonomskih) dejavnikih, ki jih je Svet upošteval za ugotovitev obstoja škode, ki jo je imela industrija Skupnosti.

117. Nato je Splošno sodišče preučilo morebiten učinek teh podatkov na makroekonomske kazalnike škode in v točkah od 174 do 176 izpodbijane sodbe trditve družbe Brosmann Footwear in drugih drugo za drugo zavrnilo. Splošno sodišče je zlasti v zvezi s sklicevanjem na goljufije ene od obeh italijanskih družb, ki naj bi prejela državno pomoč za nakup novih strojev, ki pa so bili nameščeni v tretji državi, v točki 176 izpodbijane sodbe opozorilo, da tudi če bi bila taka trditev dokazana, lahko le negativno vpliva na dejansko raven naložb na skupnem trgu in torej potrjuje ugotovitve Sveta.

118. Splošno sodišče je v zvezi z vplivom teh podatkov na mikroekonomske kazalnike škode, ki ga je preučilo v točkah 178 in 179 izpodbijane sodbe, v bistvu presodilo, da tudi če bi podatki, ki sta jih posredovali ti italijanski družbi, lahko vplivali na izračun povprečne prodajne cene obutve z zgornjim delom iz usnja v Evropski uniji, merilo povprečne prodajne cene ni odločilnega pomena. Tudi ob predpostavki, da je ta cena v resnici višja, to namreč ne bi zadoščalo za izpodbitje ugotovitev Sveta glede denarnega toka, dobičkonosnosti, donosnosti naložb, zmožnosti zbiranja kapitala in naložb, ki dokazujejo, da se je položaj industrije Skupnosti močno poslabšal.

2. Trditve strank

119. Prvič, družba Brosmann Footwear in drugi trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in izkrivilo dokaze, ko je v točki 179 izpodbijane sodbe v zvezi z mikroekonomskimi kazalniki škode presodilo, da višja povprečna prodajna cena obutve z zgornjim delom iz usnja ne more ovreči ugotovitev Sveta glede denarnega toka, dobičkonosnosti, donosnosti naložb ter zmožnosti zbiranja kapitala in naložb. Po njihovem mnenju bi višja prodajna cena te obutve morala imeti pozitiven učinek na vsakega od teh dejavnikov ter bi zlasti povzročila višje stopnje dobička in večje denarne tokove. Tudi v zvezi z makroekonomskimi kazalniki škode družba Brosmann Footwear in drugi po eni strani trdijo, da Splošno sodišče samo napotuje na presojo Sveta in ne upošteva obsodbe italijanskih družb, ki sta po mnenju družbe Brosmann Footwear in drugih sporni zaradi nepravilnih vknjižb in ponarejenih računov, kar naj bi pomenilo, da Komisija ne more biti prepričana o pravilnosti informacij, ki sta jih posredovali ti družbi. Po drugi strani trdijo, da je Splošno sodišče v točki 176 izpodbijane sodbe napačno presodilo nedvomen učinek goljufij na gibanje naložb, tako da je pretirano ocenilo njihovo upadanje med preiskavo.

120. Drugič, družba Brosmann Footwear in drugi menijo, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi napačno uporabilo pravo, ker ni preverilo, ali sta instituciji skrbno in nepristransko preverili informacije, ki so jima jih posredovali v zvezi z goljufijami italijanskih družb, ki sta sodelovali pri preiskavi.

121. Tretjič, družba Brosmann Footwear in drugi menijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je v točki 182 izpodbijane sodbe presodilo, da je Svet izpolnil obveznost obrazložitve.

122. Svet trdi, da ta pritožbeni razlog delno ni dopusten in delno ni utemeljen. Komisija to stališče podpira.

3. Analiza

123. Menim, da je treba ta pritožbeni razlog razglasiti za delno nedopusten in delno neutemeljen.

124. Predvsem je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišče v okviru pritožbe ni pristojno za ugotavljanje dejstev niti načeloma za presojo dokazov, ki jih je Splošno sodišče sprejelo v podporo tem dejstvom. Če so bili namreč ti dokazi pravilno pridobljeni in če so bila spoštovana splošna pravna načela ter pravila postopka glede dokaznega bremena in izvedbe dokazov, je samo Splošno sodišče pristojno za presojo vrednosti, ki jo je treba pripisati predloženim dokazom. Ta presoja torej, razen izkrivljanja teh dejstev, ni pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča. [11]

125. V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da družba Brosmann Footwear in drugi s prvo skupino očitkov, ki se po eni strani nanašajo na učinek goljufij pri naložbah, ki naj bi jih izvedli sporni italijanski družbi, na makroekonomske kazalnike škode, in po drugi strani na vpliv mogočega dviga povprečnih prodajnih cen obutve z zgornjim delom iz usnja v Uniji na mikroekonomske kazalnike škode, pozivajo Sodišče, naj ponovno preuči, kako je Splošno sodišče v točkah od 176 do 179 izpodbijane sodbe presodilo dejstva, to pa je revizija, za katero Sodišče v okviru pritožbe ni pristojno.

126. Dodajam, da družba Brosmann Footwear in drugi z ničimer ne utemeljijo domnevnega izkrivljanja dokazov v istih točkah izpodbijane sodbe. Ni sporno, da mora izkrivljanje očitno izhajati iz listin v spisu, ne da bi bilo treba opraviti novo presojo dejanskega stanja in dokazov. [12]

127. Poleg tega je Splošno sodišče v nasprotju s trditvami družbe Brosmann Footwear in drugih in daleč od tega, da bi samo napotovalo na ugotovitve Sveta v zvezi z makroekonomskimi kazalniki škode, preučilo vpliv domnevnih goljufij in ponarejenih računov na dejavnike, ki jih je upošteval Svet pri ugotavljanju škode, in širše na zanesljivost podatkov, ki sta jih Komisiji v protidampinški preiskavi poslali zadevni italijanski družbi, kot dokazujejo točka 169 in točke od 174 do 176 izpodbijane sodbe.

128. Zato je treba prvo skupino očitkov razglasiti za delno nedopustno in delno neutemeljeno.

129. Delno nedopustnost je treba ugotoviti tudi za druga očitka zoper točke 174, 175, 178 in 181 izpodbijane sodbe, ki ju družba Brosmann Footwear in drugi navajajo v podporo temu pritožbenemu razlogu in vsebujeta trditev o izkrivljanju dokazov, ne da bi bila podprta z najmanjšim dokazom.

130. Nato in v preostalem družba Brosmann Footwear in drugi Splošnemu sodišču ne morejo očitati, da ni odgovorilo na njihovo trditev, da bi bilo treba informacije, ki so jih poslali Komisiji in so se nanašale na ravnanje dveh italijanskih družb, skrbno in nepristransko preučiti, ker je bila ta trditev, kot sami poudarjajo in napotujejo na točko 69 svoje replike na prvi stopnji, navedena pozno in samo v enem stavku te vloge kot podredna trditev v kontekstu obveznosti obrazložitve, ki velja za institucije.

131. Vsekakor iz izpodbijane sodbe izhaja, da Splošno sodišče ni toliko izpodbijalo vsebine informacij, ki so jih družba Brosmann Footwear in drugi sporočili Komisiji, o ravnanju dveh italijanskih družb, za kateri družba Brosmann Footwear in drugi menijo, da sta sporni, temveč je preučilo vpliv, ki bi ga te informacije, če bi bile dokazane, lahko imele na oceno škode, ki jo je imela industrija Skupnosti, kot jo je ugotovil Svet. S tem ko je Splošno sodišče odločalo o vsebini trditve družbe Brosmann Footwear in drugih in ko je menilo, da elementi, ki so jih predložili, niso upoštevni za ugotavljanje obstoja znatne škode, povzročene industriji Skupnosti, se je z negativnim odgovorom implicitno, vendar neizogibno izreklo o obveznosti institucij, da „skrbno in nepristransko“ preučijo „upoštevne elemente“ vsakega primera. Z drugimi besedami, Splošno sodišče je z ugotovitvijo, da podatki, ki so jih sporočili družba Brosmann Footwear in drugi, niso upoštevni, implicitno sklepalo, da jih institucijama nikakor ni bilo treba preučiti.

11 — Glej zlasti sodbo z dne 18. marca 2010 v zadevi Trubowest Handel in Makarov proti Svetu in Komisiji (C -419/08 P, ZOdl., str. I -2259, točka 31 in navedena sodna praksa).

12 — Glej zgoraj navedeno sodbo Trubowest Handel in Makarov proti Svetu in Komisiji, točka 32 in navedena sodna praksa.

132. Iz tega sledi, da je treba drugi očitek družbe Brosmann Footwear in drugih, če bi bil dopusten, šteti za neutemeljen.

133. Nazadnje, pritožnice v tretjem očitku trdijo, da je v točki 181 izpodbijane sodbe pravo napačno uporabljeno, vendar tega ne dokažejo, zato je Splošno sodišče le upravičeno ugotovilo, da je Svet v dokončni uredbi jasno navedel, zakaj meni, da je industrija Skupnosti imela znatno škodo.

134. Vsekakor je Splošno sodišče, ker se sporni podatki, ki so jih Komisiji sporočili družba Brosmann Footwear in drugi, niso šteli za podatke, ki kakor koli vplivajo na kazalnike škode, in zato niso bili upoštevni za oceno škode, ki jo je imela industrija Skupnosti, pravilno sklepalo, da Svetu ni treba posebej obrazložiti, zakaj se ti podatki za ta namen niso upoštevali.

135. Ob upoštevanju teh ugotovitev predlagam, da se četrti pritožbeni razlog zavrne.

D – *Peti pritožbeni razlog: napačna uporaba prava in izkrivljanje dokazov o oceni vzročne zveze med dampingom in škodo, ki jo je imela industrija Skupnosti*

1. Trditve strank

136. Družba Brosmann Footwear in drugi trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in izkrivilo dokaze, s čimer je vplivalo na oceno vzročne zveze med dampingom in škodo, ki jo je imela industrija Skupnosti, v nasprotju s členom 3 osnovne uredbe. Njihovi očitki se nanašajo na dva vidika.

137. Po eni strani naj Splošno sodišče ne bi priznalo, da je pomanjkanje konkurenčnosti industrije Skupnosti glavni dejavnik za škodo, ki jo je imela, neodvisno od uvoza obutve z zgornjim delom iz usnja iz Kitajske. Splošno sodišče naj bi namreč zamolčalo dejstvo, poudarjeno v različnih uvodnih izjavah dokončne uredbe, da industrija Skupnosti v zadnjih petnajstih letih ni nikdar ustvarila razumnega dobička in da je stalno dolgoročno izgubljanje tržnih deležev te industrije posledica relativne nekonkurenčnosti proizvodnje v Uniji. To nekonkurenčnost naj bi dokazovalo zmanjševanje izvoza industrije Skupnosti.

138. Po drugi strani družba Brosmann Footwear in drugi očitajo Splošnemu sodišču, da ni upoštevalo dejstva, da je dodatno znižanje cen kitajskih proizvajalcev izvoznikov posledica spremenjenega izbora proizvodov po letu 2002 in odprave kvot. Spremenjeni izbor proizvodov naj bi pojasnil, zakaj se je povprečna cena proizvodov iz Kitajske znižala bolj kot cene proizvodov iz ostalih tretjih držav. Ker je Splošno sodišče to trditev, ki je bila predstavljena na prvi stopnji, zavrnilo brez pojasnila, je kršilo tudi obveznost obrazložitve svojih odločb.

139. Svet predlaga, naj se ta pritožbeni razlog zavrne kot delno nedopusten in delno neutemeljen.

2. Analiza

140. Kot je Splošno sodišče upravičeno ugotovilo v točki 190 izpodbijane sodbe, imata Svet in Komisija pri ugotavljanju škode, ki je bila povzročena industriji Skupnosti, dolžnost preveriti, ali škoda, ki jo skleneta upoštevati, dejansko izhaja iz dampinškega uvoza, in neupoštevati škodo, ki izhaja iz drugih dejavnikov, zlasti ne tisto, katere vzrok je ravnanje proizvajalcev Unije.[13] Ta obveznost dejansko izhaja iz člena 3(7) osnovne uredbe.

13 — Glej v zvezi s tem sodbo z dne 3. septembra 2009 v zadevi Moser Baer India proti Svetu (C -535/06 P, ZOdl., str. I -7051, točka 87 in navedena sodna praksa).

141. V tem primeru ni sporno, da sta instituciji v skladu s tem členom dejansko preverili vzročno zvezo med škodo, ki jo je imela industrija Skupnosti, in uvozom obutve z zgornjim delom iz usnja iz Kitajske.

142. Prav tako ni sporno, da je Splošno sodišče utemeljenost njunih ugotovitev preverilo v točkah od 192 do 200 izpodbijane sodbe, pri čemer je upoštevalo trditve družbe Brosmann Footwear in drugih, predstavljene na prvi stopnji, da bi v bistvu slabi rezultati izvoza industrije Skupnosti, uvoz iz ostalih tretjih držav in odprava sistema količinskih kvot v prvem četrtletju 2005 morali biti upoštevani za ustrezno določitev vzročne zveze ali pa bi to zvezo lahko prekinili.

143. Družba Brosmann Footwear in drugi Splošnemu sodišču kljub temu očitajo, prvič, da je izkrivilo dokaze, ker ni priznalo, da je pomanjkanje konkurenčnosti industrije Skupnosti glavni dejavnik za škodo, ki jo je imela ta industrija. Svojo trditev opirajo na tri elemente, ki naj bi jih Splošno sodišče prezrlo.

144. Neodvisno od okoliščine, da po eni strani dva od treh elementov nista bila predstavljena na prvi stopnji in da tretji ni mogel spremeniti presoje Splošnega sodišča, ker ga je, kot implicitno priznavajo družba Brosmann Footwear in drugi, Svet že upošteval v dokončni uredbi[14], in da po drugi strani domnevno izkrivljanje dokazov ni očitno razvidno iz listin v spisu, menim tako kot Svet, da „pomanjkanje konkurenčnosti“ ni drug dejavnik v smislu člena 3(7) osnovne uredbe.

145. Ta splošni izraz je namreč v resnici le rezultat dejavnikov, kot so visoki stroški proizvodnje, neobstoj naložb, nezadostna produktivnost, slaba izvozna sposobnost, ki so našteti v členu 3(7) osnovne uredbe ali ki jih institucije vsekakor lahko upoštevajo na podlagi te določbe.

146. V teh okoliščinah je Splošno sodišče v točki 192 izpodbijane sodbe kot odgovor na posebno argumentacijo družbe Brosmann Footwear in drugih na prvi stopnji upravičeno preučilo, ali bi domnevno slaba izvozna sposobnost industrije Unije zaradi drugih dejavnikov, navedenih v členu 3(7) osnovne uredbe, industriji Unije lahko povzročila znatno škodo.

147. Drugič, v zvezi s trditvijo, da se Splošno sodišče ni izreklo o dodatnem znižanju cen kitajskih proizvajalcev izvoznikov zaradi spremembe izbora proizvodov od leta 2002, je treba opozoriti, da na prvi stopnji ta trditev ni bila povedana s temi besedami. Kot izhaja iz točke 106 pritožbe, so družba Brosmann Footwear in drugi pred Splošnim sodiščem namreč trdili, da je bilo zadevno znižanje cen posledica spremenjenega izbora proizvodov po odpravi kvot, to je od januarja 2005 in ne od leta 2002. Zato družba Brosmann Footwear in drugi ne morejo očitati Splošnemu sodišču, da se ni izreklo o taki trditvi.

148. V zvezi z vsebino vsekakor menim, da institucijam v protidampinški preiskavi ni treba iskati razloga za dodatno znižanje cen dampinških proizvodov, uvoženih v Unijo.

149. Zato predlagam, naj se peti pritožbeni razlog in pritožba v celoti zavrneta.

V – Stroški

150. Če je pritožba zavrnjena, Sodišče v skladu s členom 122, prvi odstavek, Poslovnika odloči tudi o stroških. V skladu s členom 69(2) Poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 Poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker Svet predlaga, naj se družbi Brosmann Footwear in drugim naložijo stroški postopka, in ker ti s pritožbenimi razlogi po mojem mnenju ne morejo uspeti, jim je treba naložiti plačilo stroškov v zvezi s pritožbo.

14 — Glej točko 137 teh sklepnih predlogov.

VI – Predlog

151. Glede na zgoraj navedeno Sodišču predlagam, naj razsodi:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbam Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd in Risen Footwear (HK) Co Ltd se naloži plačilo stroškov.